

opnaaet, hvor mange grundige Undersøgelser der have fundet Sted, inden man har kunnet komme saa vidt, og hvor mange indgribende Spørgsmaal der nu saa nær ved Afslutningen i den 11te Time. forbre deres Besvarelse, forekommer det mig at være noget vel dristigt i en Lov om Kjøbstædernes communale Styrelse, ved en lille kort Paragraph uden videre Forberedelse, at ville inddrage hele Havnevesenet under communal Forfjorg, medens det hidtil aldeles ikke har været noget kommunalt Anliggende. Jeg troer, som sagt, at man i Tiden vil komme til en communal Bestyrelse af Havnene, men jeg kan ikke gaae ind paa, at de overgaae dertil, medmindre det lykkes at tilhyde tilstrækkelig Garanti for, at de offentlige Interesser ikke derved sthydes tilside. — En Bemærkning af et æret Medlem fra Randers Amt (S. Ree) foranlediger mig til at udtale, at jeg ikke kan sige, om Vedtagelsen af en § 10 vil gjøre mig det muligt at modtage Loven; thi det vil ganske beroe paa, hvorledes dens endelige Indhold bliver. Da jeg ved Sagens 1ste Behandling har modsat mig Inddragelsen af Havnevesenet under denne Lovs Omraade, er det indlysende, at jeg ikke har følt noget særligt Kald til at forbedre denne Udvalgets nye Paragraph, men, skulde Thinget imod min Forventning slutte sig til den af Udvalget udtalte Tanke, at det ikke alene er ønskeligt, at Havnene overgaae til Communiens Bestyrelse, men at det ogsaa er saa paatrængende nødvendigt, at man gjennem denne Sagen ikke hidtil vedkommende Lov, vil have staaet dette Forhold fast, skal det være mig magtpaaliggende at benytte Fristen imellem 2den og 3die Behandling til, saavidt det staaer til mig, at tilveiebringe den nøiagtige Undersøgelse af dette Forhold, hvorpaa det forekommer mig, det hidtil har stortet.

I Udvalgets § 11 findes der en Bestemmelse, som jeg har maattet foreslaae sat under særlig Afstemning, fordi jeg ønsker den udstemt; det er Bestemmelsen om, at Politibetjente, Arrestforvarere og Raadsstjuetjenere skulle be-

stilles af Borgerrepræsentationen. Jeg kan sympathisere med de Udtalelser om dette Forhold, vi have hørt fra Udvalgets ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk), men jeg troer ikke, det er tilstedeligt at ordne Forholdet paa den Maade, Udvalget har foreslaaet. Det er et meget naturligt Ønske fra Byernes Side, selv at kunne besætte de Bestillinger i Communen, hvortil de udrede Lønning, men det forekommer mig dog, at et saadant Ønske ikke kan være det eneste Afgjørende i saa Henseende. Naar den ærede Ordfører udtalte, at den Ordning, Udvalget her har foreslaaet, nøie eller temmelig nøie — jeg erindrer ikke correct Udtrykket — stemmer med den, som finder Sted i Kjøbenhavn, vil han dog vistnok komme til den Erkjendelse, at dette ikke forholder sig saaledes, hvad Ansættelsen af Politibetjente angaaer. Jeg tør maastee bringe i det høie Things Erindring, at der i § 12 i det Forslag til Lov om Politiets Ordning udenfor Kjøbenhavn, altsaa i Kjøbstæderne og paa Landet, som af Justitsministeren blev forelagt Rigsdagen i Samlingen 1864, var forlangt — jeg skal tillade mig at oplæse Paragraphen — at „Overbetjenten og Politibetjentene antages af vedkommende Politimester paa 3 Maaneders Opsigelse, og kunne ligeledes af ham affedigses. De oppebære . . . en Løn, hvis Størrelse fastsættes af Justitsministeriet efter Forhandling med vedkommende Communalbestyrelse.“ Det vil altsaa sees, at det, Justitsministeriet da har forlangt med Hensyn til Ordningen af disse Forhold, staaer i den meest stærkende Modstrid med, hvad Udvalget nu foreslaaer, thi, at Politimesteren skal kunne foreslaae Tre til Politibetjentposterne, indeholder dog i og for sig ikke noget Betryggende for, at han saaer Foll, han kan bruge. — Jeg saae, at den ærede Ordfører rystede paa Hovedet, hvilket foranledigede mig til atter at gjennemlæse Forslaget, og jeg seer ganske vist, at jeg gjorde mig skyldig i en Feiltagelse. Det er efter Politimesterens Indstilling, at Borgerrepræsen-